

30. nedelja med letom ŽEGNANJSKA Nedelja žena in mater 25. 10. 2020	za žive in pokojne farane za + Maksa in Marijo Gosnik (obl.)
Ponedeljek 26. 10. 2020 Lucijan in Marcijan, mučenca	za + Ljudmilo Juhart (8. dan)
Torek 27. 10. 2020 Sabina Avilska	za + Julijano Podergajs (2307)
Sreda 28. 10. 2020 Simon in Juda Tadej, apostola	za + Marijo in Jožefa Kotnika ter rodbino Kotnik-Klančnik
Četrtek 29. 10. 2020 Mihael Rua, duhovnik	za + Jožefa Skerbiša ml. (obl.)
Petek 30. 10. 2020 Marcel, mučenec	za + Alfonza Zajka
Sobota 31. 10. 2020 Bolfenk, škof	za + Olgo Satler (8. dan)
 Nedelja 1. 11. 2020 VSÍ SVETI Popoldan – maša in blagoslov grobov Ob 1800 uri zvonjenje in rožni venec po domovih	za žive in + farane za + Terezijo in Alojza Bračiča (obl.) za vse pokojne od praznika Vseh svetih 2019 do danes: za +Milana Mernika, Janeza Ozimiča, Pavla Kolarja, Ignaca Zabukovška, Avgušтина Juharta, Leopolda (st.) Brumeca, Dušana Justinaka, Jožefa Skerbiša (st.), Julijano Podergajs, Franca Polegeka, Rozo Stupan, Heleno Levart, Stanislavo Juhart, Antona Strnada, Elizabeto Menhard, Ljudmilo Juhart in Olgo Satler.

1. Dragi župljani! Zaradi pandemije širjenja korona virusa covid 19 smo vstopili v skoraj popolno zaprtost javnega življenja. Zato izkoristimo ta čas za poglobljeno osebno vero in molitev, prijaznost in odprtost družinskim članom, iznajdljivost v dobrih delih in poglobljen odnos z Bogom.

Obhajamo žegnanjsko nedeljo, ko se spominjamo posvetitve naše cerkve Marije Zavetnice na Prihovi. S spominskim dnem nas želi Cerkev spodbuditi k hvaležnosti za to čudovito svetišče, hkrati pa nas želi povesti k nenehnemu zahvaljevanju za vse milosti, ki smo jih deležni pri bogoslužju, ki ga obhajamo v tem Božjem hramu.

V današnjem evangeliju pa nas Jezus spodbuja k uresničevanju največje zapovedi, zapovedi ljubezni do Boga in do bližnjega. O tem, kaj je resnična ljubezen, nam zgovorno pričuje sveta mati Terezija iz Kalkute, ki je pripovedovala, kako so njene sestre v velemestu obiskale zapuščenega starčka.

Ni imel volje do življenja, saj ni bil za nikogar dragocen in ga ni imel nihče rad. Ko pa so ga začele obiskovati njene sestre, je dobil voljo do življenja. Čutil, je, da je ljubljen. Človek je namreč bitje ljubezni, ustvarjen je po božji podobi (1 Mz 1,27), »Bog je pa ljubezen« (1 Jn 4,8).

- Kot vsako leto, tako se že sedaj, pred praznikom spomina rajnih, dogaja, da nekdo odnaša rože, sveče ali vaze z grobov. Bodimo pozorni na vsakega, ki bi kazal znake te »bolezni«.
- Ker imamo še en večji neporavnani račun, ob tem pa redne stroške in nobenih prihodkov, se vam iskreno priporočam za vaš dar, ki ga lahko nakazete na: **Župnija Prihova. Prihova 8, 2317 Oplotnica. St. TRR: SI56 044300001927213, ali ga prinesete v župnišče.** Že v naprej iskren boglonaj.
- Iskrena hvala Daniju Lubeju za letno čiščenje in servisiranje centralne peči; hvala za čiščenje in krašenje cerkve, za vse darove za kuhinjo in vsakršno vašo pomoč in dobroto.

PRISLUHNI DANAŠNJEMU EVANGELIJU:

Pri Liturgičnem zvezku Mavrica so v času, ko se ne moremo kot občestvo zbrati okrog oltarja, za otroke pripravili posnetek evangelija za to nedeljo, 25. 10. 2020. Povezava na posnetek: <https://youtu.be/y6OjZ8OfaQU>.

Danes, 25. 10. 2020 bo ob 20.00 uri premiera filma „Tihi večeri“

Franc Ksaver Meško (1874-1964) je danes spregledan biser pisane slovenske besede. Skozi tančico zaprašene zgodovine nam film razkriva življenje in delo pisatelja, duhovnika ter velikega domoljuba, ki ga nista zlomila preganjanje tujih oblasti in vojna vihra. O filmu *Tihi večeri* je producent David Sipoš zapisal: "Moj največji in najbolj osebni film, saj govori o mojem praprastricu. Spodbujam vas, da vest o filmski spletni projekciji v nedeljo zvečer ponesete tudi med svoje prijatelje in tiste, ki bi lahko vest ponesli tudi v različne medije".

Ogled na YouTube: <https://youtu.be/nxz53b7UCWE>

Če je ljubezen prava, ne dela hudega (prim Rim 13, 10) in manj kot je ljubezni, več zakonov in prepovedi je potrebno. Kristus v evangeliju združi ljubezen do Boga in do bližnjega. Ljubezen je ena sama in je ni mogoče deliti. Tudi Prešeren pravi: »Vse misli 'zvirajo' z ljubezni ene!«

Čiščenje cerkve

Prihova:	petek, 14. 08. 2020	Sp. Grušovje:	petek 02. 10. 2020
Raskovec:	petek, 21. 08. 2020	Preloge:	petek 09. 10. 2020
Dobrova :	petek, 28. 08. 2020	Vrhole:	petek, 16. 10. 2020
Dobriška vas:	petek, 04. 09. 2020	Sevec:	petek, 23. 10. 2020
Pobrež:	petek, 11. 09. 2020	Prepuž:	petek, 30. 10. 2020
Novo Tepanje:	petek, 18. 09. 2020	Vinarje:	petek, 06. 11. 2020
Zg. Grušovje:	petek, 25. 09. 2020	Čiščenje v petek, soboto ali po dogovoru.	

Priporočila Slovenske škofovske konference za obhajanje praznika vseh svetih (1. november) in spomina vseh vernih rajnih (2. november) v času epidemije bolezni COVID-19

1. Zaradi zdravstvenih razmer se na praznik vseh svetih in spomina vseh vernih rajnih opusti tradicionalno obiskovanje sorodnikov in prijateljev. Verniki naj zasebno ali s člani svoje družine (skupnega gospodinjstva) obiščejo samo grobove v domači župniji oz. znotraj svoje statistične regije in tam molijo za rajne.

2. Duhovniki naj blagoslovijo vse grobove na pokopališču z enega samega mesta (pri pokopališki kapeli ali cerkvi, križu oziroma vežici ali ob vhodu), brez blagoslova posameznih grobov in brez navzočnosti vernikov. Blagoslov grobov naj spremlja zvonjenje zvonov župnijske cerkve in pokopaliških kapel. Tako bodo verniki po domovih z molitvijo lažje spremljali to sveto opravilo.

3. Verniki naj med prazniki v domači župniji opravijo sveto spoved, prejmejo sveto obhajilo, darujejo za svete maše za pokojne, opravijo dobro delo in prejmejo odpustek. Pogoji: da opravimo spoved in prejmemo sveto obhajilo, zmolimo veroizpoved, očenaš in obiščemo pokopališče in zmolimo za rajne. Zaradi trenutnih razmer, ki so posledica pandemije COVID-19, je popolni odpustek za verne rajne podaljšan za ves mesec november.

4. Namesto nakupov cvetja in sveč škofje vabijo vernike, da pri domačem duhovniku darujejo za svete maše (za svoje pokojne sorodnike, za zdravje v družini, za blagoslov pri delu, za srečen zakon, za uspeh v šoli, za starše, za prijatelje itd.). Župniki naj po spletu, e-pošti in socialnih omrežjih župljane povabijo k darovanju za maše in za vzdrževanje župnije.

5. Škofje vabijo, da se na večer pred praznikom vseh svetih (1. november) in spominom vseh vernih rajnih (2. november) ob 18.00 oglasijo zvonovi po vseh župnijskih cerkvah ter povabijo k družinski in osebni molitvi za rajne (npr. rožni venec).

6. Župniki naj predlog družinske molitve za pokojne za oba večera objavijo na spletni strani svojih župnij. Predlog molitve bo objavljen tudi na spletni strani Katoliške cerkve v Sloveniji: <https://katoliska-cerkev.si>.

7. Duhovniki, redovniki in redovnice ter verniki naj dosledno uresničujejo državna in cerkvena navodila za preprečevanje epidemije ter ohranitev svojega zdravja in zdravja bližnjih.

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

**ŽUPNIJE BL. DEVICE
MARIJE VNEBOVZETE.**

**30. nedelja med
letom**

**ŽEGNANJSKA
Nedelja žena in mater**

25. 10. 2020 – 01. 11. 2020

Papež Frančišek pravi, da mu je med branjem evangeljskega odlomka pozornost pritegnil otrok, ki je jokal, mama pa ga je ljubkovala in ga hranila. »Tako počne Bog z nami, kakor ta mama,« je zatrdil papež. »S kolikšno nežnostjo je poskušala obrniti tega otroka, da bi ga nahranila. To so krasne podobe. [...] Nežnost mame je simbol nežnosti Boga do nas. Nikoli utišati otroka, ki v cerkvi joče, nikoli, saj je glas, ki priteguje nežnost Boga,« je zatrdil in se mami z otrokom zahvalil za pričevanje.

Papež Frančišek o molitvi: Obstaja tudi zaigrana molitev, molitev, ki je namenjena samo za občudovanje s strani drugih. Tisti, ki gredo k maši samo zato, da bi se jih videlo pri maši [...], da bi naredili dober družbeni vtis; gredo zaigrati molitev. Jezus je glede tega odločno posvaril (prim. Mt 6,5-6; Lk 9,14).

Ko pa je resnični duh molitve sprejet z iskrenostjo in se spusti v srce, takrat nam molitev pomaga častiti z očmi samega Boga.

Ko se moli, vsaka stvar dobi »debelino«. To je pri molitvi zanimivo: morda začnemo z neko lahno stvarjo, a v molitvi ta stvar dobi debelino, dobi težo, kakor da bi jo Bog vzel v roke in jo preoblikoval. Najslabše delo, ki se ga lahko nameni Bogu in tudi človeku, je naveličano moliti, na način navade; moliti kakor papagaji. Ne. Moliti je treba s srcem. Molitev je središče življenja. Če obstaja molitev, tudi brat, sestra, postane pomemben; celo sovražniki. Starodavni pregovor prvih krščanskih menihov pravi takole: »Blažen menih, ki za Bogom vse ljudi obravnava kot Boga.« (Evagrio Pontico, Traktat o molitvi, št. 123). Kdor časti Boga, ljubi njegove otroke. Kdor spoštuje Boga, spoštuje človeška bitja. Največja skušnjava je, da molimo, kakor da Bog ne bi obstajal in kakor da ubogi ne bi obstajali. Zato molitev ni pomirjevalno sredstvo za ublažitev življenjskih tesnobe; kakorkoli že, molitev te vrste zagotovo ni krščanska. Molitev vsakega med nami dela odgovornega. To jasno vidimo v Očenašu, o katerem Jezus podučil svoje učence.

Dragi otroci! Vem, da so počitnice, kljub temu pa vas prosim, da skupaj s starši povežete trditve z ustreznim praznikom. Nato skušajte s svojimi besedami razložiti vsebino obeh praznikov.

PRAZNIK VSEH SVETIH	Spomin na vse, ki so pokojni, a še trpijo v vicah, kraju očiščevanja.
	Prazniku rečemo tudi „verne duše“.
	Cerkev s tem praznikom sporoča, da niso sveti le tisti, ki so javno razglašeni in zapisani kot svetniki.
PRAZNIK VSEH RAJNIH	Spomin na vse pokojne žene in može, ki so že sveti v nebesih pri Bogu.
	Na ta dan posebej molimo za pokojne, da bi bili čim prej pridruženi občestvu nebeščanov.
	Praznik velike krščanske družine, povezanosti tistih, ki smo še na zemlji in tistih, ki se veselijo pri Bogu v nebesih.
	Z molitvijo, prejemom odpustkov, darovanjem miloščine in spokornimi deli lahko pomagamo vsem dušam, ki se še očiščujejo, da bi dosegle zveličanje.

BLAŽENI KARLO AKUTIS – ZAVETNIK MLADIH

V soboto, 10. oktobra 2020, je v Assisiju potekala beatifikacija 15-letnega Carla Acutisa. Slovesnost je vodil kardinal Agostino Vallini, papeški legat za asiški baziliki sv. Frančiška in sv. Marije Angelske. V homiliji je razmišljal o tem, kako se je prebrani odlomek iz 15. poglavja Janezovega evangelija uresničil v življenju novega blaženega.

»Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete ničesar storiti.« (Jn 15,5)

S temi besedami, ki smo jih slišali iz evangelija po Janezu, se Jezus pri zadnji večerji obrne na svoje učence in jih opominja, naj ostanejo združeni z Njim kakor mladike na trti. Podoba trte in mladik zelo zgovorno govori o tem, kako je za kristjana nujno, da živi v občestvu z Bogom. Njegova moč

je prav v tem: da ima z Jezusom osebni odnos, notranji, globok, in da evharistija zanj postane najvišji trenutek njegovega odnosa z Bogom.

Zgled krščanskega življenja, predvsem za mlade

Dragi bratje in sestre, danes posebej občudujemo in nas priteguje življenje in pričevanje Carla Acutisa, ki ga Cerkev prepoznava kot zgled in primer krščanskega življenja ter ga predlaga predvsem mladim. Ob tem se nam spontano pojavi vprašanje: kaj posebnega je imel ta komaj petnajstletni fant? Če gremo skozi njegovo biografijo, najdemo nekatere referenčne točke, ki ga opredelijo že kot človeka.

Običajen fant

Bil je običajen fant, preprost, spontan, simpatičen (to lahko vidimo že ob pogledu na njegovo fotografijo), rad je imel naravo in živali, igral je nogomet, imel je veliko prijateljev med svojimi sovrstniki, privlačila so ga sodobna komunikacijska sredstva, navdušen je bil nad računalnikom in kot samouk je načrtoval programe »za posredovanje evangelija, za sporočanje vrednot in lepote« (papež Frančišek). Imel je dar, da je privabljal druge in imeli so ga za zgled.

»Evharistija je moja avtocesta za nebesa«

Že kot otrok – o tem pričujejo njegovi domači – je čutil potrebo po veri in je imel svoj pogled uprt v Jezusa. Ljubezen do evharistije je bila temelj njegovega odnosa z Bogom in je le-tega ohranjala živega. Pogosto je govoril: »Evharistija je moja avtocesta za nebesa.« Vsak dan se je udeleževal svete maše in je dolgo ostajal pri adoraciji pred Najsvetejšim. Carlo je govoril: »Naravnost v nebesa se gre, če se vsak dan pristopa k evharistiji!«

Za vse zajemati moč pri Gospodu

Jezus je bil zanj Prijatelj, Učitelj in Rešitelj, bil je moč njegovega življenja in cilj vsega, kar je delal. Prepričan je bil, da je potrebno za to, da bi ljubili osebe in jim delali dobro, zajemati moč pri Gospodu. V tem duhu je gojil veliko pobožnost do Marije.

Oznanjati evangelij z zgledom življenja

Poleg tega je bila njegova goreča želja ta, da bi čim več ljudi pritegnil k Jezusu, da bi oznanjal evangelij predvsem z zgledom življenja. Prav pričevanje njegove vere ga je spodbudilo, da se je uspešno posvečal neprestanemu oznanjevanju v krogih, kamor je zahajal; njegov zgled se je dotaknil src ljudi, ki jih je srečeval, in je v njih vzbujal željo, da bi spremenili

življenje in se približali Bogu. To je delal spontano, s svojim načinom življenja in vednja je kazal Gospodovo ljubezen in dobroto. Izredna je bila njegova sposobnost pričevanja za vrednote, v katere je verjel, tudi za ceno soočanja z nerazumevanjem, ovirami in celo zasmehovanjem.

Pomagati ljudem odkriti, da nam je Bog blizu

Carlo je močno čutil potrebo po tem, da bi pomagal osebam odkriti, da nam je Bog blizu in da je lepo biti z Njim, se veseliti njegovega prijateljstva in milosti. Z namenom, da bi posredoval to duhovno potrebo, je uporabljal vsa sredstva, tudi sodobna sredstva družbenega obveščanja, ki jih je znal zelo dobro uporabljati, posebej internet – imel ga je za Božji dar in pomembno sredstvo za srečanje z ljudmi ter za širjenje krščanskih vrednot.

Množična občila v službi evangeliju

Zaradi tega svojega načina razmišljanja je govoril, da omrežje ni le sredstvo za beg, ampak prostor za dialog, poznavanje, vzajemno spoštovanje, ki ga je potrebno uporabljati odgovorno, ne da bi postali sužnji ter tako, da zavračamo digitalni bulizem; v brezmejnem virtualnem svetu je potrebno znati razlikovati med dobrim in slabim. S tem pozitivnim vidikom je spodbujal, da bi množična občila uporabljali kot sredstva v službi evangeliju, da bi dosegli kar največ ljudi, ki bi mogli spoznati lepoto prijateljstva z Gospodom. S tem namenom je pripravil razstavo glavnih evharističnih čudežev, ki so se zgodili po svetu, in jo je uporabljal tudi pri verouku z otroki.

Pobožnost do Marije

Veliko pobožnost je gojil do Marije, vsak dan je molil rožni venec, večkrat se je posvetil Mariji, da bi ji tako ponovno izrazil svojo ljubezen in prosil za njen blagoslov.

Molitev in poslanstvo

Molitev in poslanstvo sta torej dve lastnosti, ki sta značilni za junaško vero blaženega Carla Acutisa, ki ga je vodila, da se je v času svojega kratkega življenja zaupal Gospodu v vseh okoliščinah, posebej v najtežjih trenutkih.

Darovanje trpljenja za papeža in Cerkev

V tem duhu je živel bolezen, s katero se je soočil z vedrino in zaradi katere je umrl. Carlo se je prepustil v roke Božje Previdnosti in je pod Marijinim materinskim pogledom ponavljal: »Želim darovati vse svoje trpljenje Gospodu za papeža in za Cerkev. Ne želim iti v vice; želim iti naravnost v nebesa.« (*Pozicija*, 549). Spomnimo, da je to rekel petnajstletni fant, ki je pokazal presenetljivo krščansko zrelost, ki nas spodbuja in opogumlja, naj resno vzamemo življenje po veri.

Svetost družine in nedotakljivost življenja

Carlo je prav tako vzbujal občudovanje zaradi žara, s katerim je v pogovorih zagovarjal svetost družine in nedotakljivost življenja nasproti splavu in evtanaziji.

Konkretno živeti evangelij

Novi blaženi predstavlja tudi zgled trdnosti, tuja mu je bila vsakršna oblika kompromisa; zavedal se je, da je za to, da bi ostali v Jezusovi ljubezni, potrebno konkretno živeti evangelij (prim. Jn 15,10), tudi če to pomeni iti proti toku.

Blizu ubogim, ostarelim, odrinjenim

On je resnično vzel za svoje Jezusove besede: »*To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem jaz vas ljubil.*« (v. 12) Ta njegova življenjska gotovost ga je vodila k veliki dejavni ljubezni do bližnjega, posebej do ubogih, ostarelih, ki so bili osamljeni in zapuščeni, brezdomcev, oseb s posebnimi potrebami in do tistih, ki jih je družba potisnila na rob in jih skrivala. Carlo je bil vedno prijazen do pomoči potrebnih in ko jih je srečeval na poti v šolo, se je ustavil in se pogovarjal z njimi, prisluhnil njihovim težavam in jim po svojih zmožnostih pomagal.

V osebah je videl Kristusovo obličje

Carlo nikoli ni bil zazrt sam vase, ampak je bil vedno sposoben razumeti stiske in potrebe oseb, v katerih je videl Kristusovo obličje. Tako je, na primer, pomagal tudi sošolcem, posebej tistim, ki so imeli več težav. Njegovo življenje je bilo torej svetlo, v celoti podarjeno za druge, kakor evharistični Kruh.

Carlo je »šel« in obrodil sad svetosti

Dragi bratje in sestre, Cerkev se veseli, ker so se v tem zelo mladem blaženem izpolnile Gospodove besede: »*Jaz sem vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite sad*« (v. 16). Carlo je »šel« in obrodil sad svetosti; pokazal je, da gre za cilj, ki ga morejo doseči vsi, in ne za nekaj abstraktnega, kar je namenjeno le redkim.

Carlova beatifikacija je močno oznanilo

Njegovo življenje je posebej zgled za mlade, da ne bi iskali zadovoljstva le v kratkotrajnih uspehih, ampak v večnih vrednotah, ki jih Jezus predlaga v evangeliju. z drugimi besedami: postaviti Boga na prvo mesto, v velikih in malih življenjskih okoliščinah, in služiti bratom, posebej poslednjim. Beatifikacija Carla Acutisa, sina lombardske zemlje, ki je bil zaljubljen v zemljo Frančiška Asiškega, je dobra novica, močno oznanilo, da je fanta našega časa, enega izmed mnogih, osvojil Kristus in je postal svetilnik za tiste, ki ga bodo želeli spoznati in slediti njegovemu zgledu.

Vera nam kaže, kako živeti veselje evangelija

On je pričal o tem, da nas vera ne oddaljuje od življenja, ampak nas še bolj potopi vanj, saj nam kaže konkretno pot, kako živeti veselje evangelija. Na nas je, da jo prehodimo, ko nas privlači navdušujoča izkušnja blaženega Carla, da bi moglo tudi naše življenje izžarevati luč in upanje.

Blaženi Carlo Acutis, prosi za nas!